

mees Vedkommende, hvis Ciere bo udenfor Kjøbstaden, vil den Halvdel af Skattebeløbet, som overføres paa den personlige Stat, komme til at hvile paa en noget anden Kreds end tidligere. Men det vil let erkjendes, at dette i og for sig er ueheldigt for Kommunerne, som derved tabe Sikkerheden for en større Del af deres Skatter end tidligere. Derhos vil det være ubilligt og uretfærdigt mod Skatteyderne og mest maaske mod de mindste af dem, der ikke eie faste Eiendomme. Det er derfor forekommet os naturligt og ligesom nødvendigt, dersom man vil undgaa en fuldkommen Forstyrrelse af Beskatningsforholdene i disse Kjøbstæder, at der sker en Forandring i Loven af 11te Februar 1863, og jeg tør haabe, at det høje Thing, som i forrige Sæssion enstemmig vedtog et Lovforslag, der var enslydende med det, som jeg nu tillader mig at indbringe, ligesom ogsaa den høitærede Minister velvillig vil modtage og fremme dette lille Lovforslag. Efter at det ifjor indbragte Lovforslag var vedtaget her i Thinget den 19de Oktober f. A., oversendtes det til Folkethinget, hvor der blev nedsat et Udvalg, der den 30te Marts i dette Aar derover afgav en Betænkning, hvorefter det blev stædet til Hvile. Der blev i denne Betænkning over Lovforslaget anført nogle Grunde, som efter det meget ærede Udvalgs Formening medførte, at Loven ikke burde fremmes. Disse Grunde skal jeg ikke nu gaa nærmere ind paa, men jeg forbeholder mig at inoødegaa dem ved denne Sags første Behandling. Jeg haaber, at jeg da kan oplyse, at de anførte Grunde ikke ere tilstrækkelige til derfor at lade denne Sag, som for en stor Del af Kjøbstæderne har en overordentlig stor Betydning, ligge. Jeg haaber derhos ogsaa, at den almindelige Grund, som medførte, at saa mange Love bleve liggende ufuldførte i forrige Sæssion, mindre stærkt vil være tilstede iaar, og at navnlig den Ansæelse, der syntes at gjøre sig gjældende hos et Flertal, at det ikke var nyttigt for Landet eller Befolkningen at fremme Forandringer i Lovgivningen, ikke maa være saa konservativ, som den var sidst, saa meget mere som dette Flertal jo ikke har kunnet konservere sig selv.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1163 ff.)

Formanden: Forhandlingen, der jo efter Reglerne for første Behandling fornemlig bør dreie

sig om de ledende og almindelige Grundfætninger i Lovforslaget, er herved aabnet, idet jeg giver Ordet til den 4de Landssthingsmand for 9de Kreds.

Mouvier-Petersen: Jeg kan ganske samstemme i den Ros og Anerkjendelse, som den høitærede Indenrigsminister ved Lovforslagets Fremlæggelse tildelte den Kommission, der har været nedsat i denne Sag, og hvis Betænkning er omdelt sammen med Lovforslaget som et Bilag. Det maa vistnok erkjendes, at Kommissionens Betænkning, foruden at være affattet i et let og klart Sprog, som gæraader Koncipisten til Væge, tillige er udarbejdet med megen Omhu og Dygtighed, og at hele Materien er behandlet paa en tilfredsstillende og udtømmende Maade. Regjeringen har derfor ogsaa troet at kunne slutte sig i det væsentlige til Kommissionens Betænkning. De Forandringer, som Ministeren har foretaget saavel i Henseende til Lovforslagets Form som dets Indhold, maa jeg i det Hele taget anse for Forbedringer. Da de imidlertid ere af mere speciel Natur og ikke have nogen saa indgribende Betskaffenhed, skal jeg ikke videre opholde mig ved dem, men derimod berøre Punkter af mere almindelig Interesse. Hvad der først og fremmest maa fremhæves som noget Fortjenstligt ved dette Lovforslag, er, at det paa Grundlag af den bestaaende Retstilstand har sammenarbejdet i een Lov baade de nye Regler, der nu tænkes fastslaaede, og de ældre Love, saaledes at samtidig med denne Lovs Ikrafttræden de ældre Love vedrørende denne Materie siden Christian den 5tes Lov ere ophævede. Dette vil bidrage meget til at gjøre dette Affnit i vor Lovgivning mere tilgængeligt og mere overskueligt, og det har sin Betydning, da det er en Del af Lovgivningen, der spiller en vigtig Rolle i det praktiske Liv og ofte benyttes af Løsgfolk, der kunne have Banfærlighed ved at forstaa den gjældende Lovgivning paa dette Gebet i flere af dens Punkter, og navnlig klare Forholdet mellem de ældre Love og de senere, der ere udkomne som Tillæg, hvorom der selv blandt de Retsskyndige stundom har været Tvivl. Lovforslaget falder i tre Hovedaffnit. Det første angaar Vands Afledning, det andet Affnit Vands Afbenyttelse og det tredie almindelige Bestemmelser. De to første ere inddeelt i forskjellige Underafdelinger. Hvad den gjældende Lov angaar om Vands Afledning, tror jeg, det maa siges, at den tilfredsstillende de væsentligste Fordringer, og det er heller ikke paa dette Omraade, at der er sket større og betydeligere Forandringer; derimod gjælder det mere i Affnittet om Vands Afbenyttelse, hvor der maa siges at have været en virkelig Trængsel til nye Lovbestemmelser, en Trængsel, der er kommen stærkt til orde, efterat man i den sidste halve Snes Aar, navnlig i Bestjylland, er begyndt paa de større Engvandsanlæg, idet det er gaaet op for Befolkningen, hvor stor en Be-